

מחוץ לזמן

איריס נשר במוזיאון הרצליה לאמנות עכשווית

הסדרה חותמים דיוקנאות עצמיים של נשר עצמה. המוזיאון הקלאסי מציג, משמר וחוקר את התרבות החומרית האנושית השמורה באוספיו, והמרחב האדריכלי המוקפד שלו הוא עצמו יצירה תרבותית, המעלה בחזקה את הפונקציה שלו כקפסולת זמן סימולטנית. המוזיאון המתפקד במידה רבה כמוזוליאום וכארכיון - מקום של שימור והנצחה המאפשר לנו לחזור אחורה בזמן ולשהות בו כמרחב ביניים שהופקע לרגע מזמן הווה.

אוצרת: איה לוריא

במרכז תערוכתה של איריס נשר הקרנה של תצלומים המתעדים את בנה, ארי נשר, במוזיאונים או במוקדי משיכה לשוחרי אמנות ברחבי העולם. נקודת המוצא לסדרת תצלומים זו היא תצלום של ארי הילד, כשהיה עדיין בן שש, בעת ביקור משפחתי במוזיאון ישראל, ירושלים. בעקבות אותו תצלום ראשון, התגבשה במשך השנים - בהדרגה, ותוך כדי שיחות בין האם ובנה על בימיו והעמדה - סדרת תצלומים שצולמה במהלך ביקורים משפחתיים נוספים במוזיאונים או באתרי תצוגה כנסייתיים, התצלום האחרון בסדרה צולם מעט לפני מותו הטרגי של ארי, בגיל שבע-עשרה, בתאונת דרכים. את

Outside Time

Iris Neshet at the Herzliya Museum of Contemporary Art

At the center of Iris Neshet's exhibition is a projection on a loop of snapshots of her son, Ari Neshet, taken at various museums and other art-related destinations around the world. The images begin with a photograph of Ari as a child of six, during a family visit to the Israel Museum, Jerusalem. In the wake of that first photograph, an entire series emerged over the years - gradually, and amidst consultations between mother and son over direction and positioning - during other family visits to museums or churches containing art treasures. The final photograph in the series was taken shortly before Ari's tragic death, at the age of

seventeen, in a road accident. The series concludes with two self-portraits of the photographer. Neshet's projection is an elegy whose accumulated images provide a multilayered portrait of many periods and situations, in which our knowledge of the son's tragic death intersects with thoughts about the museum's function as a contemporaneous time capsule that preserves and commemorates, outside the flow of time, the essence of what it is to be human.

Curator: Aya Lurie

